Veiligheid in de huisartsenpraktijk

Haio: APPELTANS Annelies , V.U.B.
Promotor: DEVROEY Dirk , V.U.B.
Praktijkopleider: Balligand Elie , HERMANS Kim

Context: Verschillende binnenlandse en buitenlandse studies tonen een stijgende trend in geweldincidenten bij huisartsen. De jager et al toont dat 84% van alle huisartsen al slachtoffer werd van geweld. In 2016 werd door de Orde der artsen het ‘nationaal meldpunt van agressie tegen huisartsen’ opgericht, dit ontving sindsdien 191 meldingen. Voorlopig gebeurde er nog zeer weinig onderzoek naar preventiemaatregelen voor geweld, agressie en inbraak in huisartsenpraktijken.

Onderzoeksvraag: In hoeverre worden preventiemaatregelen tegen geweld en inbraak geïmplementeerd in huisartsenpraktijken? Wat ervaren artsen als belemmering voor de implementatie van preventiemaatregelen tegen geweld en inbraak? Welke factoren beïnvloeden de implementatie van de verschillende preventiemaatregelen?

Methode: Het onderzoek werd uitgevoerd door middel van een online vragenlijst bij een populatie huisartsen. Om deel te kunnen nemen aan het onderzoek moest men erkend en actief zijn als huisarts in Vlaanderen of het Brussels Gewest. De preventiemaatregelen die bevraagd werden, zijn afkomstig uit de brochure ‘Een veilige dokterspraktijk’ van de Federale Overheid?

Resultaten: In totaal werd 51% van de 123 deelnemende huisartsen reeds slachtoffer van geweld, 16% van inbraak en 25% van diefstal. De toepassing van de preventieadviezen tegen agressie, diefstal en inbraak door de huisartsen, varieert zeer strek van maatregel tot maatregel. Huisartsen passen wel meer gedragsmaatregelen toe dan elektronische of bouwkundige maatregelen. Voor enkele groepen preventiemaatregelen hebben de factoren diefstal en praktijktype een significant effect op het aantal maatregelen dat toegepast wordt. De huisartsen geven aan dat de belangrijkste reden voor het niet implementeren van preventiemaatregelen, de onbekendheid van deze maatregelen is. Ook is 55% van de artsen niet bekend met het ‘nationaal meldpunt van agressie tegen huisartsen’ en 67% kent de brochure ‘Een veilige dokterspraktijk’ niet.

Conclusie: Gezien de agressieproblematiek de laatste jaren toeneemt, wordt de preventie ervan zeer belangrijk. Het is duidelijk dat de huisartsen niet voldoende geïnformeerd zijn over alle mogelijke preventiemaatregelen die ze zelf kunnen nemen of waar ze terecht kunnen als ze slachtoffer worden van geweld, inbraak of diefstal.